

«ایران» ابعاد پرونده ۳ میلیارد و ۷۰۰ میلیون دلاری در دو وزارتخانه کشاورزی و صمت را بررسی می کند

ناگفته‌های یک فساد دیشی

گزارش

مرتضی گل پور

دبیر گروه سیاسی

از عجایب است که در بحیوچه مذاکرات برای آزادسازی ۷ میلیارد دلار منابع بلوکه شده ایران در کره جنوبی، ۳ میلیارد و ۷۰۰ میلیون دلار از منابع دولت در تاریخ دولت‌های مدرن در جهان است. این بزرگ‌ترین سرقت از یک دولت در تاریخ دولت‌های مدرن در جهان است. برای اینکه روشن شود بزرگی این عدد چقدر است، می‌توان چند مثال زد؛ در سال ۱۳۹۶ قیمت هر واگن آلومینیومی مترو که در شرکت «زیمنس» آلمان تولید می‌شد، یک میلیون و ۴۰۰ هزار یورو بود. اگر فرض کنیم امروز قیمت هر واگن ۲۰۰ هزار دلار است، با پول فساد چای دیش می‌شد ۱۸ هزار و ۵۰۰ واگن مترو خرید. همچنین برآورد شده که با یک میلیارد دلار، می‌توان در سه سال خط آهن تهران-مشهد را برقی کرد. بنابراین با پول پرونده چای دیش می‌شد دو یا سه خط راه‌آهن دیگر در کشور را هم برقی کرد. اگر قیمت هر فروند ایرباس A320 را ۱۵۰ میلیون دلار در نظر بگیریم، با ۳ میلیارد و ۷۰۰ میلیون دلار فساد چای دیش، می‌توانستیم ۲۵ فروند ایرباس A320 نو بخریم. اما امروز که دولت و شهرداری در بندر دنبال تهیه واگن هستند، با امروز که رؤیای برقی شدن خط آهن تهران-مشهد هنوز محقق نشده و در حالی که ناوگان هوایی ایران فرسوده است، همه آن ۳ میلیارد و ۷۰۰ میلیون دلار دود شد و رفت. البته همه مبلغ هم دود نشد.

به گفته قوه قضائیه بخشی از آن صرف خرید ویلا در اسپانیا شد. قیمت یک ویلا هزار متری ۱۶ اتاقه با استخر و بهترین امکانات در منطقه «مالاگا» اسپانیا، ۹ میلیون و ۷۵۷ هزار یورو قیمت‌گذاری می‌شود که حدود ۱۱ میلیون دلار خواهد شد. قوه قضائیه گفت بخش دیگری از آن صرف خرید ملک در برج‌های دومی شد. اگر فرض کنیم قیمت بهترین پنت هاوس در برج خلیفه دومی ۱۰۰ میلیون درهم باشد، متخلفان پرونده فساد چای دیش، حدود ۲۸ میلیون دلار صرف خرید چنین واحدی کردند. بگذریم از اینکه خود برج خلیفه با هزینه یک میلیارد و ۵۰۰ میلیون دلار ساخته شد که نشان می‌دهد اندازه فساد رخ داده در چای دیش بیشتر از دو برابر هزینه ساخت این برج است. قوه قضائیه اعلام کرد بخش دیگری از مبالغ هم صرف ایجاد صرافی در کشورهای منطقه شده است. قوه قضائیه گزارش داد که اکبر رحیمی درآباد متهم ردیف اول این پرونده، یک مسئول پرداخت رشوه هم داشته است با نام ناصر رستمی که چون قبلاً جزو مدیران ارشد بانک‌ها بود، خلل و مشکلات بانک‌ها را بهتر می‌دانست. به گفته اصغر جهانگیر، سخنگوی قوه قضائیه در این پرونده هزاران دلار، هزار و ۱۸۶ سکه نپار آزادی، ۳۷۱ نیم سکه، ۱۳۳ ربع سکه و ۱۱۹ موبایل رشوه داده شد. اما هنوز یک سؤال باقی است: بقیه این پول‌ها کجا است؟

نقشه شروع فساد چای دیش

دانش‌توانان ابعاد این پرونده فساد جذاب است. اما نباید جذاب باشد، باید تلخ باشد. در کنار اینها این پرونده رازهایی دارد که هنوز واگویی نشده است. این رازها را می‌شود از دقت در لایه‌لای اظهارات رئیس قوه قضائیه،

بازپرس پرونده، سخنگوی قوه قضائیه و گزارش‌های خبرگزاری «میزان» وابسته به قوه قضائیه دریافت. از نکات عجیب این پرونده این است که دلاری که در میانه جنگ اقتصادی تحریم شدید به دست آمده بود، نه تنها به آسانی از دست رفت، بلکه زمانی از دست رفت که قیمت غذای مردم روزانه بالا می‌رفت. بازپرس پرونده در یک ویدیو گفت در سال ۱۴۰۱ (یعنی زمانی که قیمت گوشت از ۳۰۰ هزار تومان به حدود ۸۰۰ هزار تومان رسید) سازمان بازرسی کل کشور برای سیدجواد ساداتی نژاد وزیر وقت جهاد کشاورزی نامه‌ای ارسال کرد و تذکر داد که هزاران تن گوشت و مرغ در بنادر گمرک مانده و نیازمند تخصیص ارز است تا وارد شود. اما وزیر وقت جهاد کشاورزی به جای تأمین این منابع، همچنان دلارها را به چای دیش می‌داد، یعنی نه نامه سازمان بازرسی مهم بود، نه افزایش روزانه قیمت گوشت. یک راز دیگر پرونده این واقعیت است که در کنار نامه سازمان بازرسی کل کشور، رئیس کل بانک مرکزی نیز در نامه‌ای به وزارت جهاد کشاورزی از اختصاص حدود ۹۰ درصد تعیین شده برای چای فقط به یک شرکت انتقاد کرد. اما وزیر وقت به این نامه بی‌توجهی کرد. حتی مراجعه بی‌شمار سایر فعالان صنعت چای به وزیر جهاد کشاورزی و وزارتخانه برای دریافت ارز و خواهش‌های آنان هم بی‌نتیجه بود. ماجرا وقتی برمالا شد که این فعالان به محمد مخبر معاون اول وقت رئیس‌جمهوری نامه نوشتند و این مساله را بیان کردند. در اینجا ثبت سفارش چای دیش از حالت غیرعادی، عادی شد. به گفته بازپرس پرونده، از آغاز وزارت ساداتی نژاد تا این زمان، یعنی اسفند ۱۴۰۱ که نامه به دست محمد مخبر رسید، چای دیش به جای هفته‌ای ۲۰ میلیون دلار، بیش از ۱۰۰ میلیون دلار ارز ترجیحی دریافت می‌کرد. بعد از تشکیل پرونده، رقم تخصیص به چای دیش در وزارت جهاد کشاورزی به روال عادی هفته‌ای ۲۰ تا ۳۰ میلیون دلار رسید. یک نکته مهم دیگر پرونده که به بازپرس افشا کرد، این است که ساداتی نژاد در زمانی که زمره وزیر شدن او مطرح شد، رئیس کمیسیون کشاورزی مجلس بود. در این زمان که رئیس کمیسیون بود و فقط صحبت وزیر شدن او مطرح شده بود، در نامه‌ای به وزارت صمت از این وزارتخانه خواست که فرآیند تخصیص ارز ۱۰ قلم کالای اساسی، از جمله چای بازپرس پرونده توضیح دیگری نداد که آیا از قبل از وزارت ساداتی نژاد چنین تخصیص‌هایی برنامه‌ریزی شده بود یا نه. اما این را گفت که درست در شهریور ۱۴۰۰ که ساداتی نژاد وزیر شد، ارز ترجیحی برای شرکت چای دیش، ناگهان ۳ برابر شد، تا

اسفند ۱۴۰۱ که پرونده در قوه قضائیه تشکیل شد. به نظر می‌رسد وقتی نامه دادخواهی فعالان صنعت چای به محمد مخبر رسید، معاون اول وقت رئیس‌جمهوری به سرعت متوجه شد که ماجرا از چه خیر است. وزارت اطلاعات وارد شد، پرونده قضایی تشکیل و تخصیص ارز به شرکت چای دیش از سوی وزارت جهاد کشاورزی به روال عادی برگشت، یعنی همان کاملاً اطلاع داشت. تا این مرحله یک پرونده وزارت جهاد کشاورزی ارز در دریافت آن واردات چای بود، در وزارت صمت و تجارت رفتند. در وزارت جهاد بهانه آنان واردات چای بود، در وزارت صمت و تجارت رفتند. در وزارت جهاد بهانه آنان واردات ماشین‌آلات چای بود، در وزارت جهاد بهانه آنان واردات ماشین‌آلات چای بود. به گفته بازپرس پرونده، پس از این مرحله، یعنی بعد از اسفند ۱۴۰۱ تا اوایل تابستان ۱۴۰۲ «بیش از یک میلیارد و ۴۷۰ میلیون یورو حواله‌های ارزی بابت واردات ماشین‌آلات مرتبط با فرآوری چای در حق گروه چای دیش صادر شده است.» به گفته بازپرس و کارشناسان قوه قضائیه، علاوه بر تخلفات گروه چای دیش، مثلاً خرید چای فاسد در داخل یا در کنیا و بسته‌بندی آن در کنیا و واردات دوباره این چای فاسد به کشور، تخصیص ارز در حالی انجام شد که اساساً کشور نیاز نداشت تا ۳ برابر نیازش چای وارد کند. با اینکه کشور نیاز نداشت تا چند برابر ظرفیت صنعت چای کشور ماشین‌آلات وارد کند. بنابراین هر مدیر یا وزیری باید به سادگی متوجه می‌شد که فساد در کار است. اما وزیران و مدیران ترجیح دادند متوجه نشوند، به همین سادگی. سؤال مهم‌ترین است که چطور وقتی که پرونده فساد چای دیش در وزارت جهاد کشاورزی در حال بررسی است، همین شرکت با همین سازوکار کار دریافت ارز در وزارتخانه دیگری را آغاز می‌کند؟ آیا فاطمی امین اصلاً در دولت نشنیده بود که در وزارت جهاد کشاورزی به نام همین شرکت، فساد بزرگی رخ داده است؟!

از نکات عجیب این پرونده این است که دلاری که در میانه جنگ اقتصادی و تحریم شدید به دست آمده بود، نه تنها به آسانی از دست رفت، بلکه زمانی از دست رفت که قیمت غذای مردم روزانه بالا می‌رفت. تخصیص ارز به شرکت چای دیش، مثلاً خرید چای فاسد در داخل یا در کنیا و بسته‌بندی آن در کنیا و واردات دوباره این چای فاسد به کشور، تخصیص ارز در حالی انجام شد که اساساً کشور نیاز نداشت تا ۳ برابر نیازش چای وارد کند. با اینکه کشور نیاز نداشت تا چند برابر ظرفیت صنعت چای کشور ماشین‌آلات وارد کند. بنابراین هر مدیر یا وزیری باید به سادگی متوجه می‌شد که فساد در کار است. اما وزیران و مدیران ترجیح دادند متوجه نشوند، به همین سادگی. سؤال مهم‌ترین است که چطور وقتی که پرونده فساد چای دیش در وزارت جهاد کشاورزی در حال بررسی است، همین شرکت با همین سازوکار کار دریافت ارز در وزارتخانه دیگری را آغاز می‌کند؟ آیا فاطمی امین اصلاً در دولت نشنیده بود که در وزارت جهاد کشاورزی به نام همین شرکت، فساد بزرگی رخ داده است؟!

آگهی فراخوان ارزیابی کیفی

شرکت پتروشیمی پارس (سهامی عام) واقع در بندر عسلویه در نظر دارد «تعویض کلدباکس‌های‌ترین یک مبدل‌های E-1211-A/B/C واحد استحصال اتان» را پس از انجام ارزیابی کیفی، از طریق برگزاری مناقصه عمومی دو مرحله‌ای به یک شرکت معتبر واگذار نماید. بدین منظور از کلیه شرکت‌های معتبر و مجرب دعوت می‌شود، جهت ثبت‌نام در سامانه معاملات این شرکت و دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی، حداکثر ظرف مدت یک هفته پس از انتشار نوبت دوم این آگهی، به بخش سامانه معاملات در پایگاه اطلاع‌رسانی شرکت پتروشیمی پارس به نشانی <https://www.parspc.ir> مراجعه فرمایند.

شرح کار و اطلاعات پروژه در اسناد ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه درج شده است. در صورت نیاز به کسب اطلاعات بیشتر، مناقصه‌گران می‌توانند با شماره تلفن ۰۷۷۳۷۲۶۳۸۷۹ تماس حاصل فرمایند.

روابط عمومی شرکت پتروشیمی پارس

آگهی فراخوان ارزیابی کیفی

شرکت پتروشیمی پارس (سهامی عام) واقع در بندر عسلویه در نظر دارد «یک دستگاه زیویولر (مبدل حرارتی E-222) مربوط به واحد استایرن منومر (ساخت شرکت‌های داخلی)» را پس از انجام ارزیابی کیفی، از طریق برگزاری مناقصه عمومی دو مرحله‌ای از یک شرکت معتبر خریداری نماید. بدین منظور از کلیه شرکت‌های معتبر و مجرب دعوت می‌شود، جهت ثبت‌نام در سامانه معاملات این شرکت و دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی، حداکثر ظرف مدت یک هفته پس از انتشار نوبت دوم این آگهی، به بخش سامانه معاملات در پایگاه اطلاع‌رسانی شرکت پتروشیمی پارس به نشانی <https://www.parspc.ir> مراجعه فرمایند.

شرح کار و اطلاعات پروژه در اسناد ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه درج شده است. در صورت نیاز به کسب اطلاعات بیشتر، مناقصه‌گران می‌توانند با شماره تلفن ۰۷۷۳۷۲۶۳۸۷۹ تماس حاصل فرمایند.

روابط عمومی شرکت پتروشیمی پارس

پاسخی به چند ادعا

برخی از حامیان سیاسی و رسانه‌های دولت قبیل (و نه همه آنان و نه مثلاً محمد مخبر معاون اول وقت رئیس‌جمهوری از بررسی این پرونده و احکام صادر شده در قوه قضائیه سخت‌آشفته شدند. البته طبیعی هم بود، چرا که این اولین بار بود که دو وزیر بابت فساد دوره وزارتشان هر کدام به یک سال زندان محکوم شدند. آن‌ها را تخفیف، به دنبال این آشفتگی، حامیان دولت قبل هرچیزی گفتند و هر چیزی را به قوه قضائیه نسبت دادند. گفتند قوه قضائیه سیاسی کاری کرده، یا گفتند این وزرا بیگناه هستند و به آنان ظلم شده. برخی‌ها هم ذوق زده شدند و برای اینکه نشان بدهند عدد ۳ میلیارد و ۷۰۰ میلیون دلار که چیزی نیست، به پرونده بررسی نشده کرسنت ارجاع دادند و مدعی شدند که دولت اصلاحات هم خسارت زیادی به کشور زد. البته ماهیت پرونده کرسنت کاملاً متفاوت و مربوط به شکایت یک شرکت اماراتی است، نه فساد درون دو وزارتخانه. در این واکنش‌ها همه جو حرفی زده شد؛ مثلاً اینکه غرض و مرضی درکار بوده یا احکام سیاسی است. اما هیچ کدام لاف‌لاقی برای یک بار هم نشده. دست حسرت روی دست دیگرشان نزدند که نزدیک به ۴ میلیارد دلار از منابع این ملت، آن هم در بحیوچه جنگ اقتصادی به تاراج رفت. حتی اگر در میانه جنگ اقتصادی نبودیم، به قول مازندرانی‌ها «بالاخره پول که علف خرس نیست.» گذشته از این، معلوم نیست چرا این افراد که در جریان جزئیات پرونده نیستند، از این وزرا دفاع می‌کنند و به جای آن خود این وزرا را دعوت نمی‌کنند تا جزئیات پرونده را بیان کنند؟ بنابراین اینجا همان جایی است که نشان می‌دهد چگونه عدالت و ارزش‌ها قربانی منافع جناحی و سیاسی می‌شود. زیرا اگر اینطور نبود، باید یک نفر پیدا می‌شد تا غمه مردم و پول‌های بر باد رفته را بخورد، نه اینکه آبروی دو وزیر محکوم شده با اعتبار یک دولت را

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله‌ای

شرکت انبارهای عمومی و خدمات گمرکی ایران در نظر دارد، به منظور خواندن پلاک خودروها و ارسال اطلاعات آن از طریق وب سرویس شامل خدمات خواندن پلاک، ارسال اطلاعات پلاک از طریق تهیه وب سرویس، نصب و تنظیم دوربین‌های پلاک خوان، تنظیم و راه‌اندازی سرویس‌های ضروری این امکان بر روی ایستگاه‌های کاری خود را از طریق مناقصه عمومی یک مرحله‌ای به پیمانکاران دارای گواهی‌نامه صلاحیت خدمات انفورماتیک، گواهی‌نامه امتیاز الفنا برای محصول پلاک‌خوان و گواهی‌نامه امتیاز الفنا برای شرکت، به شرح ذیل واگذار نماید:

تضمین شرکت در مناقصه: تضمین معتبر به‌صورت یک یا ترکیبی از ضمانت‌نامه در موضوع بندهای الف، ب، ج، ح و ح ذیل ماده ۴ آیین‌نامه تضمین دولتی ۱۳۹۴ یا مدت اعتبار ۳ ماهه به مبلغ ۴۰۰۰۰۰۰۰ ریال (چهارصد میلیون تومان) به حساب شماره ۴۴۰۰۰۵۵۰۰ بانک رفاه شعبه پلوار کشاورز کد ۱۰۷ به نام شرکت انبارهای عمومی و خدمات گمرکی ایران محل دریافت اسناد مناقصه: تهران، میدان شیخ بهایی، کوچه ماهتاب، پلاک ۲۵، طبقه چهارم، واحد حقوقی و امور قراردادهای مهلت دریافت اسناد از تاریخ ۱۴۰۳/۱۲/۲۳ الی ۱۴۰۳/۱۲/۲۸ می‌باشد. مهلت تسلیم پیشنهادات ۵ پایان ساعات اداری تاریخ ۱۴۰۴/۰۱/۲۵ می‌باشد.

مناقصه‌گزار در رد یا قبول هر یک یا تمامی پیشنهادات مختار است. زوجه مناقصه به اختیار مناقصه‌گزار حتی با یک مناقضی ادامه خواهد یافت. سایر اطلاعات و جزئیات مربوطه در اسناد مناقصه مندرج است.

شماره تماس: ۰۹۱۰۶۶۴۸۷۲۳-۰۲۱۰۸۸۴۹۱۷۰

چاپخانه مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران

مشاور و مجری کلیه خدمات چاپی چاپ افست ۲ ورقی ۴ رنگ پلیت ستر ۴/۵ ورقی / برش و تاکتی روزنامه

۰۷-۰۵۴۷۱۱۵۰۵

آدرس دفتر: تهران، خیابان قنبرزاده، ابتدای خیابان خر مشهر، پلاک ۲۵۸ آدرس چاپخانه: چهار دانگه، انتهای خیابان سینجرگاز